

P7_TA(2012)0360

Víceletý finanční rámec na období 2014-2020

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 23. října 2012 v zájmu dosažení kladného výsledku postupu schvalování víceletého finančního rámce na období 2014–2020 (COM(2011)0398 – COM(2012)0388 – 2011/0177(APP))

Evropský parlament,

- s ohledem na články 311 a 312 Smlouvy o fungování EU,
- s ohledem na návrh a pozměněný návrh nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020, jež předložila Komise dne 29. června 2011 a 6. července 2012 (COM(2011)0398 a COM(2012)0388),
- s ohledem na návrh interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o spolupráci v rozpočtových záležitostech ze dne 29. června 2011, který předložila Komise (COM(2011)0403),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 29. června 2011 nazvané „Rozpočet – Evropa 2020“ (COM(2011)0500),
- s ohledem na zprávu Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 27. dubna 2010 o fungování interinstitucionální dohody o rozpočtové kázi a řádném finančním řízení (COM(2010)0185),
- s ohledem na své usnesení ze dne 29. března 2007 o budoucnosti vlastních zdrojů Evropské unie¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 8. června 2011 nazvané „Investování do budoucnosti: nový víceletý finanční rámec (VFR) pro konkurenceschopnou, udržitelnou a inkluzivní Evropu“²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. června 2012 o víceletém finančním rámci a vlastních zdrojích³,
- s ohledem na společné prohlášení o problémech spojených s víceletým finančním rámcem, které tvoří přílohu revidovaných finančních pravidel použitelných pro souhrnný rozpočet Unie,
- s ohledem na čl. 81 odst. 3 jednacího řádu,
- s ohledem na průběžnou zprávu Rozpočtového výboru a stanoviska Výboru pro zahraniční věci, Výboru pro rozvoj, Výboru pro mezinárodní obchod, Výboru pro rozpočtovou kontrolu, Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro průmysl, výzkum a

---

¹ Úř. věst. C 27 E, 31.1.2008, s. 214.

² Přijaté texty, P7_TA(2011)0266.

³ Přijaté texty P7_TA(2012)0245.

energetiku, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, Výboru pro dopravu a cestovní ruch, Výboru pro regionální rozvoj, Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, Výboru pro rybolov, Výboru pro kulturu a vzdělávání, Výboru pro právní záležitosti, Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0313/2012),

- A. vzhledem k tomu, že podle čl. 312 odst. 2 Smlouvy o fungování EU (SFEU) Rada přijme zvláštním legislativním postupem nařízení, kterým se stanoví víceletý finanční rámec, přičemž rozhoduje jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu; vzhledem k tomu, že podle čl. 312 odst. 2 SFEU může Evropská rada jednomyslně přijmout rozhodnutí, které Radě umožní při přijímání nařízení, kterým se stanoví víceletý finanční rámec, rozhodovat kvalifikovanou většinou;
- B. vzhledem k tomu, že v souladu s čl. 310 odst. 1 SFEU musí být všechny položky příjmů a výdajů Unie uvedeny v rozpočtu;
- C. vzhledem k tomu, že podle článku 295 SFEU Evropský parlament, Rada a Komise se navzájem konzultují a vzájemnou dohodou upravují způsoby své spolupráce, a vzhledem k tomu, že za tímto účelem by měly uzavřít interinstitucionální dohodu s cílem zdokonalit fungování ročního rozpočtového procesu a spolupráci mezi orgány v rozpočtových záležitostech;
- D. vzhledem k tomu, že čl. 312 odst. 5 SFEU požaduje, aby Evropský parlament, Rada a Komise činily všechna nezbytná opatření k usnadnění přijetí finančního rámce;
- E. vzhledem k tomu, že podle článku 311 Smlouvy o fungování EU si Unie zajistí prostředky nezbytné pro dosažení svých cílů a pro úspěšné provádění svých politik a její rozpočet je financován plně z vlastních zdrojů; vzhledem k tomu, že než Rada přijme nové rozhodnutí týkající se reformy vlastních zdrojů, musí konzultovat s Evropským parlamentem a dále musí získat jeho souhlas, než přijme nařízení týkající se prováděcích opatření k systému vlastních zdrojů;
- F. vzhledem k tomu, že nyní bude nařízení o víceletém finančním rámci poprvé přijímáno na základě nových ustanovení Lisabonské smlouvy, což s sebou přináší nová ujednání o spolupráci mezi orgány, jejichž cílem je sladit účinné rozhodování s respektováním pravomocí, které vyplývají ze Smlouvy;
- G. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva uděluje Evropské unii nové významné pravomoci, například v oblasti vnější činnosti (čl. 27 odst. 3 Smlouvy o EU), sportu (článek 165 SFEU), vesmíru (článek 189 SFEU), změny klimatu (článek 191 SFEU), energetiky (článek 194 SFEU), cestovního ruchu (článek 195 SFEU) a civilní ochrany (článek 196 SFEU);
- H. vzhledem k tomu, že ve svém usnesení ze dne 8. června 2011 přijatém velkou většinou hlasů Parlament stanovil své obecné politické priority pro příští víceletý finanční rámec jak z legislativního, tak rozpočtového hlediska;
- I. vzhledem k tomu, že ve svém usnesení ze dne 13. června 2012 přijatém velkou většinou hlasů Parlament vyjádřil své obecné politické priority pro příští víceletý finanční rámec z rozpočtového hlediska, a to jak ve vztahu k výdajům, tak k příjmům;

- J. vzhledem k tomu, že příslušné parlamentní výbory provedly úplnou podrobnou analýzu potřeb s cílem stanovit politické priority, což dokládají jejich přiložená stanoviska;
- K. vzhledem k tomu, že úřadující kyperské předsednictví má v úmyslu předložit na mimořádném zasedání Evropské rady v listopadu 2012 jednací osnovu, včetně výše stropů (ale také politická rozhodnutí, která spadají do rámce řádného legislativního postupu);
- L. vzhledem k tomu, že rozpočet EU už poskytuje záruky finanční pomoci pro střednědobou platební bilanci členských států, jež nejsou členy eurozóny, a to až do výše 50 miliard EUR, jakož i záruky pro Evropský mechanismus finanční stabilizace (EFSM) až do výše 60 miliard EU (celková zůstatková částka úvěrů);
- M. vzhledem k tomu, že je nezbytné, aby EU disponovala jak rozpočtem, tak rozpočtovým postupem, které plně odrážejí transparentní a demokratickou podstatu parlamentního rozhodování a procesu parlamentní kontroly na základě dodržování obecných zásad jednotnosti a univerzality, což vyžaduje, aby se všechny příjmy a výdaje vykazovaly v plné výši bez jakýchkoli vzájemných zápočtů a aby se o příjmech i výdajích diskutovalo a hlasovalo v Parlamentu v souladu s pravomocemi obsaženými ve Smlouvách;

Rozpočet EU jako klíčový nástroj pro zajištění inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění v celé EU

1. je si plně vědom, že jednání o víceletém finančním rámci na období 2014–2020 probíhají ve velmi složitém sociálním, ekonomickém a finančním kontextu, kdy členské státy vynakládají značné úsilí na fiskální korekce ve svých vnitrostátních rozpočtech s cílem dosáhnout udržitelnosti veřejných financí a stabilizovat bankovní sektor a jednotnou měnu; trvá na tom, že Unii nelze vnímat jako další fiskální zátěž pro daňové poplatníky; je ovšem přesvědčen, že rozpočet EU je součástí řešení, které Evropě umožní vymanit se ze současné krize prostřednictvím podpory investic do růstu a podpory pracovních míst a poskytování pomoci členským státům při společném a organizovaném zvládnutí současných strukturálních problémů, zejména ztráty konkurenceschopnosti, narůstající nezaměstnanosti a chudoby, na udržitelném základě;
2. domnívá se však, že vyvážené strukturální reformy na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU představují zásadní podmínku pro řádné a účinné hospodaření s finančními prostředky EU, a zároveň připomíná důležitost zdravých veřejných financí;
3. připomíná, že Evropská rada při mnohých příležitostech kladla důraz na nutnost posílit evropskou správu ekonomických záležitostí a podpořila cíle stanovené ve strategii Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, konkrétně pak podporu zaměstnanosti, zlepšování podmínek pro inovace, výzkum a vývoj a navýšení veřejných výdajů, jež jsou na ně určeny, splnění cílů v oblasti změny klimatu a energetiky, zvyšování úrovně vzdělanosti a podporu sociálního začleňování, zejména prostřednictvím snižování chudoby;
4. připomíná, že Evropská rada přijala v červnu 2012 Pakt pro růst a zaměstnanost, v němž poukazuje na pákový efekt rozpočtu EU při posilování růstu a zvyšování zaměstnanosti a klade zásadní důraz na skutečnost, že představuje prostředek, který napomůže celé Evropě překonat současnou hospodářskou a finanční krizi;

5. domnívá se, že Unie byla v posledních čtyřech letech obzvláště zasažena několika po sobě následujícími finančními krizemi částečně proto, že finanční subjekty, mezinárodní partneři a veřejné mínění zpochybňovali míru solidarity v EU; domnívá se, že rozpočet EU by měl být ústředním bodem takové solidarity; je proto přesvědčen, že rozhodnutí o příštím víceletém finančním rámci buď bude mít výrazně pozitivní dopad na snahy vlád členských států o překonání krize, nebo povede k další recesi v EU;
6. připomíná, že veškerá makroekonomická opatření určená na finanční stabilizaci a přijatá od roku 2008 doposud nevedla k překonání hospodářské a finanční krize; proto se domnívá, že má-li se v Evropě dosáhnout návratu k růstu a zvyšování zaměstnanosti, je třeba, aby se členské státy i nadále snažily aktivovat svůj potenciál pro udržitelný růst a aby byl sestaven dobře zacílený, silný a dostatečný rozpočet EU, aby bylo možné dále přispívat ke koordinaci a posílení úsilí vyvíjeného na úrovni členských států;
7. konstatuje, že rozpočet EU tvoří pouze přibližně 2 % celkových veřejných výdajů v Unii, a je tudíž více než 45krát nižší než součet veřejných výdajů členských států;
8. připomíná, že podle článku 310 SFEU musí být rozpočet EU vyrovnaný co do příjmů a výdajů, a proto nesmí vytvářet veřejný dluh;
9. zdůrazňuje, že rozpočet EU je především investičním rozpočtem a že 94 % jeho celkových výnosů je investováno do samotných členských států nebo na externí priority Unie; zdůrazňuje, že bez příspěvku z rozpočtu EU by byly veřejné investice pro regiony a členské státy minimalizovány nebo by nebyly možné; domnívá se, že jakékoli snížení rozpočtu EU by nevyhnutelně zvýšilo nerovnováhu a ohrozilo růst a konkurenční sílu celého hospodářství Unie i jeho soudržnost, což by ohrozilo dodržování zásady solidarity coby klíčové evropské hodnoty;
10. zdůrazňuje, že Lisabonská strategie nedosáhla svých cílů mimo jiné kvůli nedostatečné koordinaci a dodržování závazků na všech úrovních, a to jak ve vztahu k rozpočtu, tak v legislativní oblasti; pevně věří, že aby byla strategie Evropa 2020 efektivní, nelze s jejím prováděním otálet a je třeba ji provádět již nyní;
11. připomíná, že realizace sedmi stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020 bude vyžadovat zásadní objem investic orientovaných na budoucnost, jejichž výše se odhaduje přinejmenším na 1 800 miliard EUR do roku 2020¹; zdůrazňuje, že jednoho z hlavních cílů strategie Evropa 2020 – tj. podpory růstu a kvalitní zaměstnanosti pro všechny Evropany – bude dosaženo pouze tehdy, budou-li nyní bez dalších odkladů uskutečněny potřebné investice do vzdělávání, znalostní společnosti, výzkumu a vývoje, inovací, malých a středních podniků a ekologických a nových technologií, přičemž bude zároveň podporováno sociální začlenění; přiklání se k tomu, aby byl zaujat přístup ve dvou rovinách, tedy aby byla pro růst příznivá opatření k fiskální konsolidaci v zájmu snižování deficitů veřejných financí a veřejného dluhu spojena s podporou takových investic;
12. domnívá se, že alarmující situace mladých lidí v celé EU, včetně nebývale vysoké míry nezaměstnanosti, rostoucí chudoby a výzev ve vzdělávání, vyžaduje, aby bylo prostřednictvím náležitých programů rozpočtové podpory a širokého zapojení vynaloženo zvláštní úsilí na to, aby i nové generace ctily hodnoty EU v oblasti míru, demokracie

---

¹ (COM(2010) 0700).

a lidských práv, hospodářské prosperity a sociální spravedlnosti;

13. zdůrazňuje, že silná, diverzifikovaná průmyslová základna je klíčová pro dosažení inteligentního, udržitelného a inkluzivního evropského hospodářství; zdůrazňuje důležitost průmyslového odvětví při podpoře konkurenceschopnosti a vytváření pracovních míst v EU a jeho výsledný zásadní příspěvek k překonání hospodářské krize;
14. důrazně podporuje návrh Komise týkající se systematického zohledňování opatření na boj proti změně klimatu, přičemž cílem je, aby alespoň 20 % výdajů bylo spojených s klimatem; domnívá se, že je nezbytné, aby rozpočet EU mohl uvolňovat investice na udržitelné a prosperující nízkouhlíkové hospodářství, poskytnout náležitou podporu na dosažení cílů strategie Evropa 2020 v oblasti klimatu, energetiky, účinného využívání zdrojů a biologické rozmanitosti a přinést prospěch občanům EU tím, že zajistí zdravější životní prostředí;
15. proto vyzývá členské státy, aby uvážily synergie mezi vnitrostátním úsilím v oblasti konsolidace a přidanou hodnotou z hlediska priorit správně zaměřeného rozpočtu EU, neboť tyto synergie umožní realizaci politických závazků, které již byly přijaty na nejvyšší úrovni;

Výše výdajů

16. zdůrazňuje, že od roku 1988 vnitrostátní rozpočty v průměru narůstají rychleji než rozpočet EU; konstatuje, že i po vypuknutí krize v roce 2008 celkové veřejné výdaje v členských státech narůstají s roční nominální mírou ve výši 2 %; dospěl k závěru, že toto smršťování rozpočtu EU v porovnání s vnitrostátními rozpočty naprosto odporuje rozšíření pravomocí a rozsahu úkolů, jež Unii svěřuje Smlouva, jakož i hlavním politickým rozhodnutím přijatým samotnou Evropskou radou, zejména rozvoji posílené evropské správy ekonomických záležitostí;
17. zdůrazňuje, že od roku 2000 se dramaticky zvětšil rozdíl mezi stropem vlastních zdrojů EU (1,29 % HND v prostředcích na závazky a 1,23 % v prostředcích na platby) a stropy víceletého finančního rámce; dále konstatuje, že víceletý finanční rámec stanoví pouze maximální úroveň výdajů, přičemž rozpočet EU se vždy pohyboval hluboko pod těmito úrovněmi;
18. domnívá se, že návrh Komise, který představuje zmrazení stropů víceletého finančního rámce na období 2014–2020 na úrovni stropů stanovených pro rok 2013, nebude dostatečným nástrojem pro financování stávajících politických priorit souvisejících se strategií Evropy pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, nových úkolů, jež stanoví Lisabonská smlouva, či nepředvídatelných událostí, nemluvě o politických cílech a závazcích, které stanovila samotná Evropská rada;
19. připomíná svůj postoj ze dne 8. června 2011, že bez odpovídajícího navýšení rozpočtu nad úroveň stropů pro rok 2013 budou muset být některé priority a politiky EU omezeny nebo od nich dokonce bude muset být upuštěno;
20. varuje Radu, aby nepodnikala žádné pokusy o další snížení úrovně výdajů EU, jak navrhuje Komise; rozhodně nesouhlasí s jakýmkoli požadavky na lineární, plošné škrty, které by ohrozily provádění a účinnost všech politik EU bez ohledu na jejich evropský přínos, politickou váhu či výsledky; namísto toho vybízí Radu, aby v případě, že navrhne

škrtly, jasně a veřejně určila, od kterých z jejích politických priorit či projektů by se mělo zcela upustit;

21. zdůrazňuje klíčovou roli, kterou musí rozpočet EU hrát při dosahování společně dohodnutých cílů strategie Evropa 2020; je pevně přesvědčen, že pokud je financování EU správně nastaveno, může skutečně spustit a urychlit činnosti, jež mají jasný evropský přínos a jež členské státy nejsou schopny provádět samy, a stejně tak může vytvářet synergie a dosáhnout doplňkovosti s činnostmi členských států tím, že jim pomůže zaměřit se na klíčové investice orientované na budoucnost;
22. v této souvislosti znovu potvrzuje svůj kladný postoj k výraznému navýšení finančních prostředků, jež jsou k dispozici pro programy Unie v oblasti konkurenceschopnosti, malých a středních podniků, podnikání a udržitelných infrastruktur, které představují jádro strategie Evropa 2020; je pevně přesvědčen, že další škrtly s ohledem na návrh Komise závažně ohrozí důvěryhodnost EU a její politický závazek učiněný ve prospěch růstu a tvorby pracovních míst;
23. vřele vítá návrh Komise ohledně nástroje pro propojení Evropy a realistické přiděly finančních prostředků s cílem zlepšit dopravní, energetické a digitální sítě v Evropě; v této souvislosti naléhavě vyzývá, aby během prvních let byla částka na nástroj pro propojení Evropy převedená z Fondu soudržnosti byla využívána v plném souladu s přiděly pro jednotlivé členské státy z tohoto fondu;
24. poukazuje na význam výzkumu a inovací při zrychlování přechodu na světově nejsilnější udržitelné a znalostní hospodářství, které účinně a odpovědně využívá své přírodní zdroje; vyzývá orgány EU a členské státy, aby se dohodly na konkrétním plánu, jak dosáhnout cíle investovat 3 % HDP do výzkumu; poukazuje na významný ekonomický závazek, který by vznikl v důsledku uskutečňování tohoto cíle, a to v podobě dodatečných výdajů dosahujících celkové výše 130 miliard EUR ročně, které by byly financovány ze všech zdrojů; proto zdůrazňuje nutnost posílit, stimulovat a zabezpečit financování výzkumu a inovací v Unii prostřednictvím výrazného navýšení výdajů a financování výzkumu a inovací v EU, zejména prostřednictvím programu Horizont 2020;
25. připomíná, že malé a střední podniky představují klíčový faktor ekonomického růstu, konkurenceschopnosti, inovací a zaměstnanosti, a uznává jejich důležitou úlohu při zajišťování obnovy a oživení udržitelného hospodářství EU; proto vítá skutečnost, že strategie Evropa 2020 klade důraz na inovace a průmyslovou politiku; důrazně odmítá jakýkoli pokus dále snížit přiděly pro programy, jako je COSME, které představují jádro evropské konkurenceschopnosti a zaměstnanosti;
26. domnívá se, že politika soudržnosti EU (strukturální fondy a Fond soudržnosti) je strategickým nástrojem pro investice, udržitelný růst a konkurenceschopnost a je hlavním pilířem evropské solidarity, který má nesporný evropský přínos; rovněž bere na vědomí výrazně pozitivní vedlejší účinky financování na podporu soudržnosti pro všechny členské státy; trvá na tom, že EU by měla mít možnost spolehnout se na stabilní, solidní a udržitelný finanční rámec, aby se účinně omezila makroekonomická nerovnováha v EU a přispělo se k hospodářské, sociální a územní soudržnosti; s ohledem na naléhavou potřebu zajistit veřejné investice do růstu a pracovních míst znovu potvrzuje svůj postoj, že financování určené na politiku soudržnosti by mělo být zachováno přinejmenším na stejné úrovni jako v období 2007–2013 a že by mělo být i nadále dostupné všem regionům v EU, zejména pak méně rozvinutým regionům; schvaluje návrh Komise, aby

bylo 25 % celkového objemu prostředků přidělených na politiku soudržnosti vyhrazeno pro ESF;

27. připomíná svůj postoj, že vzhledem k širokému spektru úkolů, výzev a cílů, na které musí reagovat společná zemědělská politika (SZP), by částky přidělené na SZP v rozpočtovém roce 2013 měly být v průběhu příštího finančního programového období přinejmenším zachovány; domnívá se, že nová SZP by se měla zaměřit na efektivnější a účinnější přidělování svého rozpočtu, mimo jiné prostřednictvím spravedlivého rozdělení přímých plateb a prostředků na rozvoj venkova mezi členské státy, regiony a zemědělce v zájmu zmírnění stávajících rozdílů; v této souvislosti zdůrazňuje význam úlohy druhého pilíře SZP, který významně přispívá k investicím a vytváření pracovních míst ve venkovských oblastech, jakož i ke zvýšení efektivity a konkurenceschopnosti zemědělského odvětví, zejména s ohledem na nové výzvy zmiňované ve strategii Evropa 2020 i na zacházení s životním prostředím a ochranu biologické rozmanitosti;
28. zdůrazňuje, že je nezbytné posílit dobře zacílený a účinný program Unie pro životní prostředí a klima a že integrované výdaje na oblast klimatu a životního prostředí by měly být aktivně podporovány z příslušných fondů Unie;
29. uznává závažné problémy, jimž čelí mladí lidé v EU s ohledem na hospodářskou krizi; domnívá se, že účast, zaměstnanost, vzdělávání, neformální vzdělávání, odborná příprava, mobilita a sociální začleňování mladých Evropanů představují otázky, které jsou strategicky významné pro rozvoj EU a evropské společnosti; trvá na zohlednění a upřednostnění těchto otázek ve všech příslušných politikách a programech financovaných z rozpočtu EU společně s nezbytným navýšením financování konkrétních nástrojů zaměřených na mládež navrhovaných Komisí, jako je zavedení systému záruk pro mladé, jehož cílem je zajistit, aby každý mladý člověk v Evropě, který nemůže najít zaměstnání, dostal příležitost se dále vzdělávat či účastnit odborné přípravy;
30. zdůrazňuje, že je třeba, aby pokračoval program pro nejchudší osoby; připomíná Komisi její závazek předložit včas legislativní návrh v tomto smyslu, aby bylo zajištěno pokračování programu po roce 2013 na novém právním základě se samostatnými finančními prostředky;
31. zastává názor, že celková částka přidělená Komisí na prostor svobody, bezpečnosti a práva dostatečně neodpovídá posílení, k němuž došlo v této oblasti v důsledku přijetí Lisabonské smlouvy, ani rostoucímu množství úkolů a výzev tohoto prostoru; zdůrazňuje, že financované činnosti musí mít evropský přínos a že je třeba zabezpečit přidělování spravedlivých, vyvážených a transparentních podílů financování na různé cíle sledované těmito programy;
32. připomíná, že programy EU pro vzdělávání, mládež, média a kulturu jsou občanům blízké, dosahují mimořádně vysoké míry provádění, vyznačují se znatelnou působností a zasahováním do dalších oblastí, včetně značných hospodářských výsledků, a tím, že shromažďují zdroje, povzbuzují k mobilitě a aktivnímu občanství a podněcují spolupráci mezi různými odvětvími a zúčastněnými stranami, představují jasnou a prokázanou přidanou hodnotu EU;
33. znovu potvrzuje svůj postoj, že nové povinnosti, které EU ukládá Smlouva, budou ve srovnání s víceletým finančním rámcem na období 2007–2013 vyžadovat odpovídající dodatečné finanční prostředky, aby bylo Unii umožněno plnit její úlohu globálního hráče

a zároveň dodržet dříve přijaté závazky, zejména dosažení příspěvku členských států na oficiální rozvojovou pomoc ve výši 0,7 % HND a splnění rozvojových cílů tisíciletí do roku 2015; vyzdvihuje úlohu Unie v prosazování demokracie, míru, solidarity, stability a snižování chudoby v sousedních a partnerských zemích; zdůrazňuje, že pomoc EU a pomoc poskytovaná členskými státy se vzájemně doplňují, což přispívá k rychlejší intervenci v regionech, kde není zavedena dvoustranná pomoc; zvláště podporuje společné plánování opatření členských států a EU; zdůrazňuje proto, že návrh Komise týkající se „Globální Evropy“ a Evropského rozvojového fondu musí být považován za nejnutnější minimum, které je potřebné k dosažení evropských cílů ve světě; konstatuje, že je zejména třeba spojit povinnosti ESVČ s přiměřenými rozpočtovými zdroji;

Velké projekty

34. zdůrazňuje strategický význam velkých infrastrukturních projektů, jako je Mezinárodní termojaderný experimentální reaktor (ITER), Galileo a Evropský program monitorování Země (GMES), pro budoucnost konkurenceschopnosti EU; v důsledku toho odmítá jakoukoli snahu o přeměnu programu GMES na mezivládní program;
35. je pevně přesvědčen, že financování těchto velkých projektů by mělo být zaručeno prostřednictvím rozpočtu EU, ale zároveň by mělo být pevně vymezeno s cílem zajistit, aby možná překročení nákladů neohrozila financování a úspěšné provádění ostatních politik Unie;
36. vítá návrh Komise stanovit ve víceletém finančním rámci maximální částku pro program Galileo, a tím pevně vymezit přiděl rozpočtových prostředků pro tento projekt; domnívá se taktéž, že by měly být v tomto nařízení stanoveny maximální částky pro projekt ITER a GMES; je toho názoru, že finanční krytí pro tyto tři projekty by mělo být stanoveno nad rámec stropů víceletého finančního rámce, aby bylo usnadněno poskytnutí dodatečných finančních prostředků ze strany členských států, bude-li to třeba;

Racionálnější výdaje

37. znovu opakuje, že dosažení evropské přidané hodnoty a zajištění řádného finančního řízení – efektivnost, účelnost a hospodárnost – by nyní ještě více než kdy jindy měly být hlavními zásadami pro vytváření rozpočtu EU; v tomto ohledu vítá soubor legislativních návrhů Komise k nové generaci víceletých programů, jež mají být přijaty v rámci řádného legislativního postupu; trvá na tom, že musí být maximalizovány synergie mezi podpůrnými programy EU a vnitrostátními investicemi;
38. domnívá se, že vzhledem k současným omezením veřejných rozpočtů je využívání pákového účinku ostatních zdrojů financování naprosto nezbytné k uskutečnění dlouhodobých investic potřebných ke splnění cílů strategie Evropa 2020; je pevně přesvědčen, že přidaná hodnota Unie spočívá zejména v dlouhodobých investicích, které přesahují možnosti jednotlivých členských států; v tomto ohledu zdůrazňuje závěry a doporučení svého usnesení o inovačních finančních nástrojích v souvislosti s novým víceletým finančním rámcem¹;
39. zdůrazňuje nutnost zajistit soudržnost mezi předpisy pro jednotlivá odvětví a celkovým rámcem finančního nařízení a nalézt rovnováhu mezi zjednodušováním a řádným

---

¹ Přijaté texty, P7_TA(2012)0404.

finančním řízením; bere na vědomí zjednodušený srovnávací přehled vydaný Komisí a potvrzuje svoje odhodlání podporovat agendu pro zjednodušení víceletého finančního rámce; je přesvědčen o nutnosti dále snižovat administrativní zátěž kladenou na příjemce a vyzývá k tomu, aby byly v rámci nové generace víceletých programů prováděny důkladné kontroly byrokratických postupů s cílem zabránit vzniku jakékoli další administrativní zátěže na úrovni EU i na úrovni vnitrostátní;

40. domnívá se, že účelnost výdajů EU závisí na řádném politickém, regulačním a institucionálním rámci na všech úrovních; trvá na tom, že členské státy musí v souladu s čl. 310 odst. 5 a článkem 317 SFEU plnit rozpočet v souladu se zásadou řádného finančního řízení; připomíná členským státům, že mají právní povinnost zajistit, aby prostředky zapsané do rozpočtu byly využívány v souladu s touto zásadou, a že musí převzít svou část zodpovědnosti za zefektivnění financování EU; připomíná, že k 90 % chyb, jež odhalil Evropský účetní dvůr, došlo v členských státech a že většiny těchto chyb by se dalo vyvarovat; naléhavě vyzývá všechny členské státy, aby na příslušné politické úrovni vydaly vnitrostátní prohlášení o věrohodnosti;
41. podporuje zavedení ustanovení o podmíněnosti ex ante, která zajistí, aby financování EU, zejména v případě Fondu soudržnosti, strukturálních fondů, fondu pro rozvoj venkova a rybářského fondu, bylo lépe zacíleno na dosažení cílů strategie Evropa 2020; je přesvědčen, že je-li jejich provádění založeno jednak na zásadě posíleného partnerství spočívajícího ve větším zapojení místních a regionálních orgánů, jednak na podmínkách, které jsou relevantní ve vztahu k cílům různých fondů, mohla by tato ustanovení o podmíněnosti zlepšit legitimitu a účinnost podpory EU;
42. požaduje, aby bylo vyplácení příspěvků v rámci dohod o partnerství vázáno na určité konkrétní závazky předem stanovené v dialogu mezi Komisí a členskými státy; považuje za správné, aby tyto podmínky zahrnovaly zejména řádné provádění již schválených právních předpisů EU (např. v oblasti regulace cen, nabídkových řízení, dopravy, životního prostředí a zdravotnictví), aby se zabránilo nesrovnalostem a aby byla zajištěna účinnost; odmítá však ukládání podmínek, které od členských států vyžadují zásadní sociální a ekonomické reformy; každá podmínka by měla plně respektovat zásady subsidiarity a partnerství;
43. zdůrazňuje však, že neexistuje žádný přímý vztah mezi výsledky dosaženými v rámci regionální politiky a makroekonomickou výkonností členského státu a že regiony by neměly být trestány za selhání, k němuž dojde na úrovni členského státu ve věci dodržování postupů souvisejících se správou ekonomických záležitostí; domnívá se, že uložení dodatečných sankcí by proto mohlo zhoršit problémy členských států, které již čelí makroekonomickým potížím, a že makroekonomické podmínky tedy nejsou přijatelné;
44. zdůrazňuje velmi důležitou práci decentralizovaných agentur EU při podpoře cílů Unie a potřebu přidělit jim z rozpočtu prostředky odpovídající jejich povinnostem;
45. zároveň se domnívá, že výsledkem práce decentralizovaných agentur EU by měly být výrazně vyšší úspory na vnitrostátní úrovni; naléhavě vyzývá členské státy, aby posoudily nárůst efektivnosti vzniklý na vnitrostátní úrovni v důsledku činnosti těchto agentur a plně ho využily, aby tak racionalizovaly své vnitrostátní výdaje; vyzývá členské státy také k tomu, aby identifikovaly případné oblasti, v nichž dochází k překrývání činností nebo v nichž je přidána hodnota ve srovnání s činností agentur omezená,

a zefektivnily tak jejich fungování;

46. je přesvědčen, že zavedení Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) by se mělo na úrovni EU projevit v podobě úspor z rozsahu a výrazných úspor na vnitrostátní úrovni, zejména pokud jde o diplomatické služby jednotlivých členských států ve třetích zemích;
47. navrhuje provést nezávislé posouzení účelnosti vynakládání veřejných prostředků na třech úrovních – státní, regionální a evropské – s cílem důkladně prozkoumat přidanou hodnotu a možnosti sdružování zdrojů a úspor nákladů v takových oblastech, jako jsou obrana, rozvojová politika, decentralizované agentury, ESVČ a vědecký výzkum, a to nejen prostřednictvím podpory úspor z rozsahu na úrovni EU, ale také dodržováním zásady subsidiarity; je přesvědčen, že toto posouzení by mělo vést k úsporám nákladů; připomíná, že posouzení týkající se decentralizovaných agentur by mělo vzít v potaz příslušná ustanovení dokumentu Společný postup, který tvoří přílohu Společného prohlášení Evropského parlamentu, Rady EU a Evropské komise o decentralizovaných agenturách, jež bylo podepsáno dne 19. července 2012;
48. souhlasí s názorem Komise, že je zapotřebí racionalizovat administrativní výdaje; zdůrazňuje však, že je důležité nastolit rovnováhu mezi dalšími úsporami a potřebou zajistit, aby orgány a instituce vykonávaly své úkoly v souladu se svými povinnostmi a pravomocemi vyplývajícími ze Smluv, s přihlédnutím k obtížně řešitelným výzvám současné hospodářské krize;
49. zásadně nesouhlasí s prováděním lineárního snižování stavu zaměstnanců ve všech orgánech, institucích a agenturách, jelikož jejich úkoly i odpovědnost se podle Smluv podstatně liší; zdůrazňuje, že v zájmu diferencovaného přístupu k jednotlivým orgánům by mělo být ponecháno na jejich rozhodnutí, na kterých místech a jaká snížení lze provést tak, aby tím nebylo dotčeno jejich řádné fungování;
50. upozorňuje na značné úspory, jichž by bylo možné dosáhnout, pokud by Evropský parlament měl jediné sídlo; naléhavě žádá rozpočtové orgány, aby se touto otázkou zabývaly v rámci jednání o příštím VFR 2014–2020;

Doba trvání

51. zastává názor, že příští víceletý finanční rámec stanovený na období sedmi let, tedy do roku 2020, by měl být považován za přechodné řešení, jelikož se vyznačuje jasnou vazbou na strategii Evropa 2020; domnívá se však, že stanovení pětiletého období nebo dvou období po pěti letech by trvání víceletého finančního rámce lépe sladilo s funkčním obdobím orgánů, čímž by byla posílena demokratická odpovědnost; připomíná, že má-li být VFR funkční a účinný, vyžaduje sedmileté období co nejvyšší možnou míru flexibility;

Hodnocení v polovině období

52. zdůrazňuje, že je třeba zakotvit v nařízení o víceletém finančním rámci provádění hodnocení v polovině období a stanovit pro tento účel zvláštní postup, včetně závazného harmonogramu, který zajistí plné zapojení příštího Parlamentu; domnívá se, že Komise by měla předložit legislativní návrh, který umožní, aby byl revidovaný víceletý finanční rámec pro rozpočtové období roku 2018 přijat včas; zdůrazňuje, že hodnocení v polovině období by nemělo narušovat stabilitu investičních vyhlídek a mělo by chránit příjemce

a zajišťovat stabilitu dlouhodobého plánování a investic;

Potřeba flexibilnějšího víceletého finančního rámce

53. je v zásadě přesvědčen, že měnící se politické a hospodářské okolnosti, jakož i nepředvídatelné události, budou v průběhu sedmiletého období vyžadovat, aby byl víceletý finanční rámec upravován; trvá na tom, že příští víceletý finanční rámec musí zajišťovat posílenou rozpočtovou flexibilitu v rámci okruhů i mezi nimi a také mezi jednotlivými rozpočtovými roky v rámci víceletého finančního rámce, aby se zajistilo, že dostupné rozpočtové prostředky mohou být plně využity;
54. domnívá se, že 5% flexibilita je nepostradatelná, pokud jde o stropy pro (pod)okruhy, aby bylo možné přizpůsobit se novým okolnostem, aniž by se zvyšovala celková částka a aniž by to vyžadovalo revizi víceletého finančního rámce;
55. vítá návrh Komise na zvýšení úrovně legislativní flexibility (možnost odchýlit se od částky stanovené pro celé období trvání dotčeného programu) z 5 % na 10 %;
56. zdůrazňuje nutnost co nejlépe využívat stropy stanovené ve víceletém finančním rámci; za tímto účelem navrhuje, aby byly nevyužité rezervy v rámci stropů prostředků na závazky v rozpočtu na jeden rok převedeny do dalšího roku a že by měly představovat souhrnnou rezervu víceletého finančního rámce, měly by být připsány do budoucích roků k různým okruhům v souladu s jejich odhadovanými potřebami a uvolněny v rámci ročního rozpočtového procesu;
57. zdůrazňuje taktéž nutnost zavést souhrnnou rezervu víceletého finančního rámce pro prostředky na platby umožňující převádět nevyužité rezervy v rámci stropů prostředků na platby do následujících let a uvolnit tyto rezervy v rámci ročního rozpočtového procesu;
58. je obzvláště znepokojen v souvislosti se současnou neustále se zvyšující úrovní neuhrazených závazků (reste à liquider – RAL); žádá, aby byla v rámci VFR 2014–2020 přijata společná interinstitucionální strategie pro udržení úrovně RAL pod kontrolou a aby byla za tímto účelem přijata odpovídající opatření; vyzývá v této souvislosti k zahájení diskuse o krocích, které je třeba učinit, aby byly prostředky na platby v rámci období VFR rozděleny rovnoměrněji, a zabránilo se tak v co nejvyšší míře tomu, aby provádění programů EU bylo na konci období finančního rámce ohroženo v důsledku chybějících prostředků na platby;
59. poznamenává, že rozpočet EU vykazuje každým rokem přebytek a že příspěvky členských států do rozpočtu EU jsou o tuto částku následně snižovány; současně vyjadřuje politování nad pravidelnými lineárními škrty, které provádí Rada v odhadech Komise týkajících se prostředků na platby, které byly uvedeny v návrhu rozpočtu, ale i nad neustálými námitkami, které má Rada proti tomu, aby byly do rozpočtu EU vloženy další prostředky na platby, které Komise na konci rozpočtového roku potřebuje k tomu, aby bylo možné splnit finanční závazky EU; domnívá se, že takovýto přístup nepředstavuje dobré rozpočtové plánování a že zatímco vrácený přebytek nemá žádný vliv na celkovou výši schodků členských států, pro roční rozpočet EU by tato částka mohla být rozhodující; připomíná závazek, který učinily orgány a podle něhož mají revidovat finanční nařízení s cílem umožnit převod nevyužitých prostředků a rozpočtového zůstatku;

60. velmi podporuje zachování bezpečnostní rezervy, ale zdůrazňuje, že aby byla účinná, její uvolnění by nemělo mít za následek povinné vyrovnání výše stropů a mělo by se přijímat kvalifikovanou většinou hlasů v Radě;
61. vítá návrh Komise na zvýšení přidělu na nástroj flexibility a využívání ročních částech až do roku n+3;
62. velmi důrazně podporuje návrh Komise, podle něhož by rezerva na pomoc při mimořádných událostech, Fond solidarity Evropské unie, Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci a rezervy na krizi v zemědělství měly být vzhledem ke své neprogramovatelné povaze do rozpočtu zapsány nad rámec stropů pro příslušné okruhy;
63. poukazuje na přínos Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EGF) jakožto nástroje pro pomoc v krizi, který pomáhá pracovníkům, kteří přišli o zaměstnání, znovu se zapojit do pracovního trhu; trvá na tom, aby EFG pokračoval i po roce 2013 jakožto nástroj dostupný za rovných podmínek všem kategoriím pracovníků; zdůrazňuje také nutnost přijetí zjednodušeného a zrychleného postupu pro čerpání dotací, aby se zlepšila jeho účinnost;

Jednotnost rozpočtu

64. připomíná, že rozpočet EU se vztahuje na všechny příjmy a výdaje plynoucí z rozhodnutí orgánů EU v mezích jejich pravomocí a že jednotlivě zohledňuje finanční operace Unie ve formě úvěrů, výpůjček a záruk;
65. naléhavě žádá Komisi a Radu, aby ve zvláštní příloze uvedly seznam rozpočtových a finančních závazků a záruk, jež v rámci evropského mechanismu stabilizace (EFSM, EFSF, ESM) přijala Unie nebo některý z členských států v souladu s ustanoveními čl. 122 odst. 2, čl. 136 odst. 3 a článku 143 SFEU, jakož i seznam projektů dvoustranné finanční pomoci jinému členskému státu nebo jiných projektů souvisejících s „bankovní unií“;
66. zdůrazňuje, že všechna rozhodnutí týkající se posílení hospodářské a měnové unie by měla vycházet ze Smluv a měly by se na nich podílet příslušné orgány; zdůrazňuje, že jakýkoli odklon od metody Společenství a nárůst ve využívání mezivládních dohod povede pouze k rozdělení a oslabení Evropské unie včetně eurozóny;
67. vyjadřuje pevné přesvědčení, že každá nová fiskální kapacita pro členské státy eurozóny s cílem úprav asymetrických šoků a strukturálních reforem specifických pro jednotlivé státy, jejichž fiskální funkce nespádají do VFR, musí být vyvinuta v rámci Unie a musí být předmětem řádné demokratické odpovědnosti prostřednictvím stávajících orgánů; připomíná, že jak je uvedeno ve Smlouvách, musí být všechny nové rozpočtové kapacity součástí rozpočtu EU, čímž bude dodržena jeho jednotota; dále se domnívá, že za účelem zlepšení viditelnosti a zajištění přidané hodnoty těchto nových rozpočtových kapacit, by měl být vytvořen zvláštní nový okruh VFR; důrazně odmítá jakoukoli snahu o snížení stropů víceletého finančního rámce, které navrhla Komise s cílem zabezpečit prostředky pro tyto nové kapacity;
68. důrazně vyžaduje, aby se členské státy pevně zavázaly k tomu, že Evropský rozvojový fond bude od roku 2021 začleněn do rozpočtu EU; poznamenává, že takováto reforma vyžaduje, aby byly patřičně zvýšeny stropy VFR;

69. potvrzuje svůj budoucí záměr pořádat zvláštní veřejné diskuse a hlasovat o příjmové straně rozpočtu v rámci svého přezkumu návrhu ročního rozpočtu; je pevně přesvědčen, že tímto způsobem bude zachována trvalá diskuse o systému financování Unie, zatímco bude plně uznáno, že rozpočtový orgán nemá v současné době pravomoc k navrhování změn této strany rozpočtu;

Vlastní zdroje

70. domnívá se, že jednání o příštím víceletém finančním rámci, která byla zahájena před více než rokem, jasně ukazují na patovou situaci vzniklou kvůli neexistenci systému skutečných vlastních zdrojů: tato jednání probíhají v Radě a vedou je dva protichůdné tábory, kde na jedné straně stojí země, které jsou ve vztahu k rozpočtu EU čistými plátcí, a na druhé straně stojí země, které jsou ve vztahu k rozpočtu EU čistými příjemci, jednání pak probíhají na základě systému, jenž vytváří čistě z účetnictví vycházející vizi „spravedlivé návratnosti“, která nakonec jakoukoli dohodu o víceletém finančním rámci podmiňuje dohodnutím dlouhého seznamu výjimek a kompenzací, o kterých se vyjednává neveřejně a které jsou pro evropské občany nesrozumitelné;
71. je pevně přesvědčen, že financování rozpočtu Unie by se mělo vrátit ke skutečnému systému vlastních zdrojů, jak stanoví Římská smlouva a všechny následné smlouvy EU; vyjadřuje hluboké politování nad tím, že současný systém, v němž převážná většina financování pochází z příspěvků členských států, není transparentní a spravedlivý a nepodléhá parlamentní kontrole ani na evropské, ani na vnitrostátní úrovni; zdůrazňuje, že takový systém v podstatě odporuje literě a duchu Smlouvy;
72. zdůrazňuje, že restrukturalizace systému vlastních zdrojů se jako taková netýká výše rozpočtu EU, ale je zaměřena na nalezení efektivnější kombinace zdrojů pro financování dohodnutých politik a cílů EU; poukazuje na to, že zavedení nového systému by nezvýšilo celkové daňové zatížení občanů, ale namísto toho by snížilo zatížení státní pokladny členských států;
73. znovu potvrzuje svůj základní postoj, jak je uvedeno v jeho usnesení ze dne 13. června 2012, že není připraven udělit svůj souhlas, pokud jde o nařízení o příštím víceletém finančním rámci, jestliže nebude uzavřena politická dohoda o reformě systému vlastních zdrojů v souladu s návrhem Komise ze dne 29. června 2011, včetně jejích legislativních návrhů týkajících se skutečných nových vlastních zdrojů; domnívá se, že taková reforma by měla usilovat o snížení podílu příspěvků, které do rozpočtu EU vkládají členské státy na základě HND, a to maximálně na 40 % do roku 2020, čímž by se podpořily snahy členských států o konsolidaci;
74. je pevně přesvědčen, že nezbytná politická dohoda by měla zahrnovat tyto prvky:
- 1) je nutné provést hloubkovou reformu financování rozpočtu EU, vrátit se k systému skutečných, jasných, jednoduchých a spravedlivých vlastních zdrojů a zároveň nabízet záruky za rozhodování a demokratickou kontrolu, která je nedílně spjata se všemi veřejnými rozpočty;
  - 2) tato reforma musí vstoupit v platnost v průběhu víceletého finančního rámce na období 2014–2020, jak navrhuje Komise;
  - 3) Komise by měla okamžitě reagovat na formální žádost několika členských států,

čímž by dosáhla potřebného prahu, aby na základě posílené spolupráce zavedla daň z finančních transakcí; trvá na tom, že Komise musí zveřejnit takový legislativní návrh společně se souborem revidovaných návrhů o balíčku týkajícím se vlastních zdrojů s cílem zajistit, aby příjmy z této daně byly plně či zčásti přidělovány do rozpočtu EU jakožto skutečně vlastní zdroj, čímž budou sníženy vnitrostátní příspěvky těch členských států, které tuto daň zavedou;

- 4) dohodu o reformě DPH jakožto vlastním zdroji a stejně tak způsoby jejího provádění je třeba uzavřít společně s dohodou o víceletém finančním rámci;
- 5) nový systém musí ukončit stávající mechanismus rabatu a další korekční mechanismy; případné kompenzace mohou být přípustné pouze na základě návrhu Komise, musí však mít pouze dočasnou povahu a musí být odůvodněny na základě nepopíratelných a objektivních hospodářských kritérií;
- 6) v případě, že uplatňování nových vlastních zdrojů nepovede k významnému snížení příspěvků, které do rozpočtu EU vkládají členské státy na základě HND, Komise předloží dodatečné návrhy týkající se zavedení nových skutečně vlastních zdrojů;

Interinstitucionální jednání

75. zdůrazňuje, že v Parlamentu i v Radě se pro přijetí víceletého finančního rámce vyžaduje jasná většina hlasů, a poukazuje na význam plného využívání ustanovení čl. 312 odst. 5, který orgánům ukládá povinnost vést jednání s cílem dosáhnout dohody na znění, k němuž má Parlament vyjádřit svůj souhlas;
76. zdůrazňuje, že nyní to bude poprvé, kdy se nařízení o víceletém finančním rámci přijímá na základě nových ustanovení Lisabonské smlouvy, což s sebou přináší nová ujednání o spolupráci mezi orgány, která kombinují účinné rozhodování s respektováním příslušných pravomocí; v tomto ohledu vítá kroky maďarského, polského, dánského a kyperského předsednictví v Radě učiněné s cílem zavést strukturovaný dialog a pravidelnou výměnu informací s Parlamentem;
77. vyjadřuje svoji připravenost zahájit s Radou zásadní diskuse o nařízení o víceletém finančním rámci i o interinstitucionální dohodě a žádá Radu, aby posílila své kontakty na všech úrovních a učinila tak s ohledem na zasedání Evropské rady, které se bude konat ve dnech 22. až 23. listopadu 2012; zdůrazňuje, že je třeba co nejdříve dosáhnout konečné dohody o VFR;
78. poznamenává, že jakákoli dohoda, jíž se dosáhne na úrovni Evropské rady, nepředstavuje pro Radu nic víc než mandát k jednání; trvá na tom, že poté, co Evropská rada dosáhne politické dohody, musí dojít mezi Parlamentem a Radou k plnohodnotným jednáním předtím, než Rada formálně předloží svůj návrh týkající se nařízení o víceletém finančním rámci Parlamentu s tím, aby vyjádřil svůj souhlas;
79. znovu opakuje, že podle Smlouvy o fungování EU jsou Parlament a Rada legislativními orgány, kdežto Evropská rada úlohu legislativního orgánu nevykonává; zdůrazňuje, že jednání o legislativních návrzích týkajících se víceletých programů probíhají v rámci řádného legislativního postupu;

80. trvá na tom, aby byla jednání o nařízení o víceletém finančním rámci a souvisejících víceletých programech založena na kvalitativním přístupu; zdůrazňuje, že by měla být považována za jeden balíček opatření, a znovu potvrzuje zásadu, že „nic nelze považovat za dohodnuté, pokud není dohodnuto vše“.
81. zdůrazňuje význam stanovisek výborů EP, která tvoří přílohu průběžné zprávy, neboť tato stanoviska doplňují pokyny k jednání o VFR/IIA uvedené v tomto usnesení a poskytují k nim cennou pomoc konzultace a další podrobnosti; trvá na tom, že doporučení týkající se jednotlivých politik obsažená v těchto stanoviscích by měla tvořit základ pro jednání o příslušných víceletých programech; připomíná v této souvislosti své pevné přesvědčení o tom, že v rámci zvláštního legislativního postupu uplatňovaného pro VFR by se neměly řešit otázky, které jsou předmětem řádného legislativního postupu;
82. upozorňuje Radu na příložený pracovní dokument a v něm obsažené změny návrhu nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 a změny návrhu interinstitucionální dohody o spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení; doporučuje provést případně další změny v závislosti na jednáních o postupu ve věci VFR; zdůrazňuje, že ke konečné podobě interinstitucionální dohody lze dospět až po dokončení jednání o VFR;
83. na závěr poukazuje na to, že pokud nebude víceletý finanční rámec přijat do konce roku 2013, bude platnost stropů a dalších ustanovení odpovídajících roku 2013 prodloužena až do doby, než bude přijat nový víceletý finanční rámec; naznačuje, že v takovém případě by byl Parlament připraven dosáhnout s Radou a Komisí rychlé dohody, která přizpůsobí vnitřní strukturu víceletého finančního rámce tak, aby odrážela nové politické priority;

o

o o

84. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Evropské radě, Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a také ostatním příslušným orgánům a institucím.